

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

នីតិវិធីប្រតិបត្តិបទដ្ឋាន
ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងករណីនៃការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងសហបរិយាកាស
ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស
រវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងព្រះរាជាណាចក្រថៃ

ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานร่วมกัน
ว่าด้วยการจัดการรายกรณี ในการส่งกลับและคืนสู่สังคม
ของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ระหว่างไทย กับ กัมพูชา

STANDARD OPERATING PROCEDURE
FOR
CASE MANAGEMENT OF REPATRIATION AND
REINTEGRATION OF VICTIMS OF TRAFFICKING IN PERSONS
BETWEEN
THAILAND AND CAMBODIA

**នីតិវិធីប្រតិបត្តិបទដ្ឋាន
ស្តីពី**

**ការគ្រប់គ្រងករណីនៃការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងសមាហរណកម្ម
ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស
រវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងព្រះរាជាណាចក្រថៃ**

*****

សេចក្តីអធិប្បាយ

ឯកសារនេះត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីប្រើប្រាស់ជានីតិវិធីប្រតិបត្តិបទដ្ឋានដែលមានសង្គតភាព ជាមួយនឹងឯកសារគោលការណ៍ណែនាំចំនួនពីរ ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការគ្នាទៅវិញទៅមកលើ មាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស រវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងព្រះរាជាណាចក្រថៃ ដែលចូលជាធរមានតាំងពីឆ្នាំ២០០៥៖ គោលការណ៍ណែនាំ ស្តីពីការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ ដោយអំពើជួញដូរមនុស្សរវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងព្រះរាជាណាចក្រថៃ និងគោលការណ៍ណែនាំ ស្តីពីការធ្វើសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សរវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង ព្រះរាជាណាចក្រថៃ។ ឯកសារនេះប្រកាន់ខ្ជាប់តាមក្របខណ្ឌការងារអន្តរជាតិនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ និងក្របខ័ណ្ឌការងារថ្នាក់តំបន់ ដែលប្រទេសទាំងពីរបានទទួលស្គាល់ និងផ្តល់ការគាំទ្រ។ នីតិវិធី ប្រតិបត្តិដែលមានចែងនៅក្នុងឯកសារនេះ គឺអនុវត្តបានចំពោះរដ្ឋភាគីដែលជាប្រទេសដើម ឬ ប្រទេសគោលដៅ។ លើសពីនេះ លក្ខខណ្ឌពិសេសនៃនីតិវិធីប្រតិបត្តិនេះ គឺត្រូវបង្កើតឡើងដោយ ឈរលើគោលការណ៍សមភាព និងភាពគ្មានការរើសអើង។

១. បុព្វកថា

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រថៃ (ដែលតទៅនេះកំណត់ថាជា**រដ្ឋភាគី**) មានការប្តេជ្ញាចិត្តខ្ពស់ក្នុងការពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងសាមគ្គីភាព ដើម្បីការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស៖

ដោយខិតខំប្រឹងប្រែងប្រតិបត្តិតាម អនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ដើម្បីលុបបំបាត់អំពើជួញដូរមនុស្ស និងការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សដែល រដ្ឋភាគីបានចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤ ទាក់ទងនឹងប្រការ៦, ៨, ១៤, ១៥, ១៦, ១៧, និង១៨ ដែលប្រការទាំងនេះទាក់ទងនឹងមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងសមាហរណកម្ម ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស

ដោយពិចារណាលើ លិខិតុបករណ៍សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិដែលបានចែងអំពីកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋភាគីក្នុងការការពារ និងជួយជនរងគ្រោះដោយសារឧក្រិដ្ឋកម្ម រួមជាមួយនឹងពិធីសារដើម្បីទប់ស្កាត់ បង្ក្រាប និងផ្ដន្ទាទោសអំពើជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ លិខិតុបករណ៍ទាំងនេះ មានដូចជា អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ពិធីសារបន្ថែមស្តីពីការលក់ដូរកុមារ ពេស្យាចារកុមារ និងអំពើអាសអាភាសលើកុមារ អនុសញ្ញាស្តីពីការលុបបំបាត់គ្រប់នឹងអំពើជួញដូរមនុស្សនៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រី និងអនុសញ្ញាអាស៊ានប្រឆាំងដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ

ដោយធានារូប ប្រសិទ្ធភាព និងស័ក្តិសិទ្ធភាព នៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ រដ្ឋភាគីត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងខ្លាំងបំផុតក្នុងការលើកកម្ពស់នីតិវិធីប្រតិបត្តិបទដ្ឋាន ស្តីពីការធ្វើមាតុភូមិនិរុត្តន៍ និងសមាហរណកម្ម ដើម្បីប្រតិបត្តិស្របតាមក្របខ័ណ្ឌការងារកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងថ្នាក់តំបន់ ដែលរួមមាន៖

១. គោលការណ៍ និងគោលការណ៍ណែនាំដែលជាអនុសាសន៍ ស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស និងអំពើជួញដូរមនុស្សឆ្នាំ២០០២ ចេញដោយការិយាល័យឧត្តមស្នងការអង្គការសហប្រជាជាតិ ស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស
២. គោលការណ៍ណែនាំ ស្តីពីកិច្ចការពារកុមាររងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សឆ្នាំ២០០៦ ចេញដោយមូលនិធិអង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីកុមារ
៣. មគ្គុទេសក៍គោលនយោបាយនៃដំណើរការទីក្រុងបាលី ស្តីពីកិច្ចការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សឆ្នាំ២០១៥ ចេញដោយការិយាល័យគាំទ្រថ្នាក់តំបន់នៃដំណើរការទីក្រុងបាលី
៤. គោលការណ៍ណែនាំ និងនីតិវិធីថ្នាក់តំបន់ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការរបស់ជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរមនុស្សឆ្នាំ២០១៨ ចេញដោយគណៈកម្មការអាស៊ានស្តីពីការលើកកម្ពស់ និងកិច្ចការពារសិទ្ធិស្ត្រី និងកុមារ
៥. គោលការណ៍ណែនាំផ្ដោតលើយេនឌ័រសម្រាប់ឆ្លើយតបចំពោះស្ត្រីរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សឆ្នាំ២០១៤ ចេញដោយគណៈកម្មការអាស៊ានស្តីពីការលើកកម្ពស់ និងកិច្ចការពារសិទ្ធិស្ត្រី និងកុមារ
៦. ការគាំទ្រចំពោះការធ្វើសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស៖ សៀវភៅមគ្គុទេសក៍សម្រាប់មហាអនុតំបន់ទន្លេមេគង្គឆ្នាំ២០១៧ ចេញដោយអង្គការ UN-ACT និងអង្គការទស្សនៈពិភពលោក
៧. សៀវភៅស្តីពីជំនួយដោយផ្ទាល់សម្រាប់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សឆ្នាំ២០១៧ ចេញដោយអង្គការអន្តរជាតិខាងទេសន្តរប្រវេសន៍ (IOM)

ដោយមានគោលបំណង បង្កើតប្រព័ន្ធមួយសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងករណីមាតុភូមិនិរុត្តន៍ និង

25

Gene Sirt.

សមាហរណកម្មជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ស័ក្តិសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព

ដោយទទួលស្គាល់ថា គ្រប់ជនរងគ្រោះ មានសិទ្ធិក្នុងការទទួលបានសេវាស្របទៅតាម អាយុ ភេទ សារវតា និងតម្រូវការផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ជនរងគ្រោះ។ ស្វ័យសម្រេចចិត្តត្រូវទទួល បានការគោរពតាមរយៈការសម្របសម្រួលឱកាសនានា សម្រាប់ការបញ្ចេញមតិយោបល់ និងធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តទាក់ទងនឹងការទទួលបានសេវា

បានយល់ព្រមប្រតិបត្តិស្របតាម នីតិវិធីប្រតិបត្តិបទដ្ឋានស្តីពីការគ្រប់គ្រងករណីនៃការធ្វើ មាតុភូមិនិវត្តន៍ និងសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស មានដូចតទៅ៖

២. គោលបំណង

- ២.១ បង្កើតគោលការណ៍ណែនាំរួម ស្តីពីការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងសមាហរណកម្ម ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សក្នុងគោលបំណងពង្រឹងបទដ្ឋានប្រតិបត្តិ អនុលោមទៅតាមការអនុវត្តជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ។
- ២.២ កំណត់តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវនៃអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធនៃរដ្ឋភាគីទាំងពីរនៅក្នុង ដំណើរការមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងសមាហរណកម្ម។
- ២.៣ ប្រើប្រាស់ជាឯកសារយោងពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ សមាហរណកម្ម និង ជំនួយផ្នែកច្បាប់ដល់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស។

៣. វិសាលភាពនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ

រដ្ឋភាគីត្រូវផ្តល់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការយ៉ាងពេញលេញ ដើម្បីធានានូវការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងសមាហរណកម្មជាប្រព័ន្ធប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងនិរន្តរភាព ក្រោមវិសាលភាពនៃ ប្រតិបត្តិការ ដូចខាងក្រោម៖

- ៣.១ ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានគ្នាអំពីជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សក្នុងគោលបំណង ធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងសមាហរណកម្ម
- ៣.២ ការសម្របសម្រួលក្នុងការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងសមាហរណកម្ម
- ៣.៣ ការសម្របសម្រួលក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងផ្តល់ជំនួយផ្នែកច្បាប់ដល់ជនរងគ្រោះ ដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស
- ៣.៤ ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងការប៉ាន់ប្រមាណលទ្ធផល នៃការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងសមាហរណកម្ម។

៤. គោលការណ៍មគ្គុទ្ទេសក៍

រដ្ឋភាគីទទួលស្គាល់ថា ជនរងគ្រោះមានសិទ្ធិធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ទៅកាន់ប្រទេសដែលជាលំនៅដ្ឋានរបស់ខ្លួនវិញ ឱ្យបានឆាប់បំផុតតាមអាចធ្វើបាន ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃការយល់ព្រមជាមុនដែលការយល់ព្រមនេះ គឺផ្អែកលើព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ និងបន្តស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសគោលដៅជាបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីបន្តដំណើរការផ្តន្ទាទោសជនល្មើស។ ដើម្បីសម្រេចបានគោលបំណងនេះ គោលការណ៍ណែនាំនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ជាតិអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នាទ្វេភាគីនិងបទដ្ឋានអន្តរជាតិដែលផ្អែកលើការគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក និងការគោរពនីតិវិធីប្រតិបត្តិ ដូចខាងក្រោម៖

- ៤.១ ប្រកាន់យ៉ាងខ្ជាប់តាមអភិក្រមដែលផ្តោតលើជនរងគ្រោះ ដែលពិបារណាលើតម្រូវការ និងឧត្តមប្រយោជន៍របស់ជនរងគ្រោះ។ សេចក្តីសម្រេចចិត្ត ឬវិធានការណាមួយដែលមានឥទ្ធិពលលើជនរងគ្រោះ ត្រូវអនុលោមទៅតាមមតិយោបល់និងការយល់ព្រមជាមុនរបស់ជនរងគ្រោះដោយគិតពីសុវត្ថិភាពជនរងគ្រោះ និងគ្រួសារជនរងគ្រោះជាចម្បង។
- ៤.២ ទទួលស្គាល់អភិក្រមផ្អែកលើសិទ្ធិជនរងគ្រោះ គឺជាម្ចាស់សិទ្ធិ ហើយសិទ្ធិរបស់ជនរងគ្រោះត្រូវបានថែរក្សា និងការពារដោយឈរលើមូលដ្ឋានប្រកបដោយសមភាពដោយគ្មានការរើសអើង ឬការធ្វើឱ្យអាម៉ាសឡើយ។ លើសពីនេះ ត្រូវទទួលស្គាល់គុណតម្លៃ និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់ជនរងគ្រោះ។
- ៤.៣ អនុម័តអភិក្រមដែលយល់ដឹងអំពីបទពិសោធន៍នៃការប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្តនៅក្នុងការផ្តល់សេវា។ លើសពីនេះ សេវានានា ដែលត្រូវឆ្លើយតបចំពោះភាពចម្រុះគ្នានៃយេនឌ័រ និងភាពងាយយល់អំពីតម្រូវការរបស់កុមារ។
- ៤.៤ ការពារឯកជនភាព និងអត្តសញ្ញាណផ្ទាល់ខ្លួនដោយប្រកាន់ខ្ជាប់ចំពោះគោលការណ៍នៃការរក្សាការសម្ងាត់ និងការគោរពសិទ្ធិឯកជនភាពរបស់ជនរងគ្រោះ។ ត្រូវយល់ថា ការបង្ហាញព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ជនរងគ្រោះអាចបង្កផលប៉ះពាល់ចំពោះសុវត្ថិភាព និងកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់ជនរងគ្រោះ និងគ្រួសាររបស់ជនរងគ្រោះ ហើយអាចមានផលប៉ះពាល់ដល់ដំណើរការធ្វើសមាហរណកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាពផងដែរ។
- ៤.៥ គោលការណ៍នៃការមិនបញ្ជូនត្រឡប់ដោយបង្ខំ៖ រដ្ឋភាគីត្រូវទទួលស្គាល់ថា ជនរងគ្រោះ អាចមានហានិភ័យចំពោះគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ និងអំពើជួញដូរមនុស្សសារជាថ្មី។

៥. ជំនួយមុនពេលការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍

ដើម្បីធានាថា ការអនុវត្តនីតិវិធីនៃការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះ ត្រូវស្របតាមច្បាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារសិទ្ធិទទួលបានសុវត្ថិភាព និងការធានាសុវត្ថិភាព ដែលរាប់បញ្ចូលសិទ្ធិក្នុងការស្នាក់នៅជាបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងប្រទេសនោះ នៅពេល កំពុងបន្តដំណើរការផ្លូវច្បាប់ នីតិវិធីនេះត្រូវអនុវត្ត ដូចខាងក្រោម៖

៥.១ ការពារសុខុមាលភាព និងសុវត្ថិភាពរបស់ជនរងគ្រោះ បុគ្គលដែលត្រូវអាជ្ញាធរ មានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសគោលដៅកំណត់ថា ជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរ មនុស្ស ត្រូវមានសិទ្ធិទទួលបានជំនួយ រួមមានអាហារ ជម្រក ការព្យាបាលផ្នែក វេជ្ជសាស្ត្រ ការជាសះស្បើយវិញផ្នែករាងកាយ និងផ្លូវចិត្ត ការអប់រំ ការបណ្តុះ បណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងជំនួយផ្លូវច្បាប់ និងការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ទៅកាន់ប្រទេសដើមរបស់ជនរងគ្រោះវិញ។

៥.២ ជៀសវាងចាត់វិធានការផ្លូវច្បាប់ណាមួយប្រឆាំងនឹងជនរងគ្រោះចំពោះ ការប្រព្រឹត្ត បទល្មើសណាមួយដែលជាលទ្ធផលកើតចេញដោយផ្ទាល់ពី ការជួញដូរមនុស្ស។

៥.៣ ផ្តល់ព័ត៌មានដល់ជនរងគ្រោះអំពីសិទ្ធិ ស្ថានភាពផ្លូវច្បាប់ និងសេវាផ្សេងទៀត ដែលមានដូចជាសេវាបកប្រែទៅជាភាសាដែលជនរងគ្រោះអាចយល់បាន។ ក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់ សេវាទាំងអស់ត្រូវតែផ្តល់ឱ្យដោយផ្អែកលើការយល់ព្រម ជាមុនរបស់ជនរងគ្រោះ។

៥.៤ ជួយជនរងគ្រោះឱ្យស្នាក់នៅជាបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងប្រទេសគោលដៅដោយ អនុលោមទៅតាមច្បាប់ ឬបទបញ្ជានានាដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ជាតិ។

៥.៥ ស្ថានទុក ឬស្ថានកុងស៊ុល នៃរដ្ឋភាគីត្រូវជួយនៅក្នុងការផ្តល់ និងការបញ្ជាក់លើ ការបកប្រែឯកសារសម្គាល់ខ្លួន និងការចេញឯកសារធ្វើដំណើរ ឬលិខិតបើកផ្លូវ សម្រាប់ជនរងគ្រោះ ដើម្បីឱ្យជនរងគ្រោះធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ទៅកាន់ប្រទេសដើម វិញទៅតាមការស្នើសុំ។

៥.៦ ទីភ្នាក់ងារដែលមានការទទួលខុសត្រូវផ្តល់សេវានានានៅក្នុងប្រទេសគោលដៅ ត្រូវត្រួតពិនិត្យការពិតនានា វាយតម្លៃស្ថានភាព ស្វែងរកឱ្យឃើញនូវតម្រូវការ និងធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណហានិភ័យរបស់ជនរងគ្រោះ ហើយបន្ទាប់មកបង្កើត សំណុំឯកសារនៃជនរងគ្រោះម្នាក់ៗ។ បន្ទាប់មក ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មាននេះដល់ ទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់កណ្តាលដោយគ្មានការពន្យារពេល ដើម្បីបញ្ជូន ព័ត៌មាននេះបន្តទៅកាន់ទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់កណ្តាលនៃប្រទេសដើម សម្រាប់ការស្វែងរក និងវាយតម្លៃគ្រួសាររបស់ជនរងគ្រោះ (តួនាទី និងភារកិច្ច

Sme Sert.

មានចែងក្នុងចំណុចទី៩ ស្តីពីតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ទីភ្នាក់ងារ)។

៥.៧ ប្រសិនបើមានសំណើសុំពីប្រទេសគោលដៅ ប្រទេសដើមត្រូវជួយស៊ើបអង្កេតរក ការពិតនានាទាក់ទងនឹងជនរងគ្រោះ ឬជួយនៅក្នុងការសម្ភាសន៍ ឬការស្វែងរក ការពិតពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

៥.៨ ទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់កណ្តាលនៃរដ្ឋភាគី ត្រូវពិគ្រោះគ្នាទៅវិញទៅមក និងធ្វើការកំណត់រួមគ្នានូវទម្រង់របាយការណ៍ជីវប្រវត្តិ ទម្រង់ប៉ាន់ប្រមាណតម្រូវការ និងហានិភ័យរបស់ជនរងគ្រោះ។ ទីភ្នាក់ងារនេះ ត្រូវកំណត់បែបបទ វិធីសាស្ត្រ រយៈពេល និងវិធីទំនាក់ទំនងគ្នា ទាំងតាមរយៈវិធីផ្លូវការដើម្បីការបញ្ជាក់ និង ការត្រួតពិនិត្យ និងវិធីក្រៅផ្លូវការ ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានគ្នា។ សម្រាប់គោលបំណងនេះ បច្ចេកវិទ្យានានាសម្រាប់ការទំនាក់ទំនងគ្នាត្រូវបានយកមកពិចារណាដោយ ផ្ដោតលើភាពងាយស្រួល ភាពរហ័ស និងកាត់បន្ថយការចំណាយរបស់រដ្ឋភាគី។

៥.៩ ទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់កណ្តាលនៃប្រទេសដើម ត្រូវប្រើប្រាស់ព័ត៌មាន ដែលទទួលបានពីប្រទេសគោលដៅ ដើម្បីស្វែងរកគ្រួសារ ការបញ្ជាក់អំពីសញ្ជាតិ និងលំនៅដ្ឋាន និងការប៉ាន់ប្រមាណតម្រូវការគ្រួសាររបស់ជនរងគ្រោះ ជាពិសេស កត្តាប្រឈមដែលអាចធ្វើឱ្យជនរងគ្រោះក្លាយជាជនរងគ្រោះសារជាថ្មី។ បន្ទាប់មក បេកគំហើញទាំងនោះ ត្រូវបញ្ជូនទៅកាន់ទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់កណ្តាល នៃប្រទេសគោលដៅដែលនឹងធ្វើការវិភាគបន្ថែមទៀត និងរៀបចំកម្មវិធីជួយដល់ ជនរងគ្រោះដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានការគ្រប់គ្រងករណី។ លើសពីនេះ បេកគំហើញ ទាំងនេះនឹងបង្កើតបានជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការកំណត់ពេលវេលាសមស្រប ដើម្បីធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះទៅកាន់លំនៅដ្ឋានរបស់ជនរងគ្រោះវិញ។

៦. ជំនួយការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការកំណត់ពេលវេលាសមស្របសម្រាប់ការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ រួមមាន៖

- ១) ការធ្វើសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះទៅកាន់គ្រួសារ និងសហគមន៍ត្រូវធ្វើឡើង ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព
- ២) មានការផ្តល់ជំនួយបន្តនៅលំនៅដ្ឋាន ឬកន្លែងស្នាក់នៅរបស់ជនរងគ្រោះ
- ៣) មានអាជ្ញាធរទទួលខុសត្រូវមួយ ឬយន្តការដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងផ្តល់ ជំនួយសមាហរណកម្មដល់ជនរងគ្រោះ។

ការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍របស់ជនរងគ្រោះ ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

- ៦.១ ការរៀបចំសម្រាប់ការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍
- ក. អាជ្ញាធរទទួលខុសត្រូវនៅក្នុងប្រទេសគោលដៅ ត្រូវអនុវត្តដំហានដូចខាងក្រោម៖

- ១) បង្កើតផែនការថែទាំលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួន ដែលផែនការនេះពិចារណាលើមតិយោបល់ និងតម្រូវការរបស់ជនរងគ្រោះ។ លើសពីនេះត្រូវមានការប៉ាន់ប្រមាណអំពីហានិភ័យដែលអាចឱ្យជនរងគ្រោះក្លាយជាជនរងគ្រោះសារជាថ្មី ឬអាចត្រូវបានគេជញ្ជូនជូរសារជាថ្មី។
- ២) ផ្តល់ព័ត៌មានដល់ជនរងគ្រោះអំពីការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ដែលគ្រោងនឹងធ្វើឡើងនិងត្រៀមរៀបចំជួយជនរងគ្រោះ ដើម្បីជួបជុំគ្រួសារឡើងវិញ។
- ៣) រៀបចំសម្ភារៈ របស់របរ និងទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ជនរងគ្រោះ ព្រមទាំងឯកសារសម្គាល់ខ្លួនសំខាន់ៗ សម្រាប់ការធ្វើដំណើរមាតុភូមិនិវត្តន៍។ បញ្ជីនៃសម្ភារៈ និងទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួនត្រូវបានរៀបចំជាមួយជនរងគ្រោះ និងប្រកាសចំពោះអាជ្ញាធរនៃប្រទេសទទួល។
- ៤) រៀបចំកំណត់ត្រាវេជ្ជសាស្ត្រសម្រាប់ការបញ្ជូន ដើម្បីបន្តសេវាវេជ្ជសាស្ត្រ (ប្រសិនបើមាន)។
- ៥) បញ្ជាក់អំពីកាលបរិច្ឆេទ និងពេលវេលា នៃការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ ឈ្មោះជនរងគ្រោះ និងផ្លូវធ្វើដំណើរមាតុភូមិនិវត្តន៍ទៅតាមការព្រមព្រៀងនៃរដ្ឋាភិបាល។
- ៦) ជូនព័ត៌មានដល់ស្ថានតំណាងនៃប្រទេសដើមអំពីកាលវិភាគ និងឈ្មោះជនរងគ្រោះដែលត្រូវធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍។
- ៧) ជូនព័ត៌មានដល់ប៉ុស្តិ៍នគរបាលច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិ ដើម្បីសម្របសម្រួលការធ្វើដំណើរ។
- ៨) ជូនព័ត៌មានដល់មន្ត្រីរដ្ឋបាលនៅក្នុងមូលដ្ឋាន និងខេត្តព្រមទាំងការិយាល័យទំនាក់ទំនងព្រំដែនថៃ-កម្ពុជា និងការិយាល័យទំនាក់ទំនងព្រំដែន កម្ពុជា-ថៃ ដើម្បីធ្វើការសម្របសម្រួលរួមគ្នានូវការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍របស់ជនរងគ្រោះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

ខ. អាជ្ញាធរនៃប្រទេសដើម ត្រូវធ្វើការរៀបចំផ្សេងៗ ដើម្បីត្រៀមគ្រួសារសម្រាប់ការទទួលជនរងគ្រោះ និងត្រៀមអនុវត្តផែនការជំនួយសមាហរណកម្ម។

៦.២ វិធានការដែលត្រូវអនុវត្ត នៅថ្ងៃធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍

ក. ទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់កណ្តាលនៃប្រទេសគោលដៅ ត្រូវជូនព័ត៌មានដល់ទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់កណ្តាលនៃប្រទេសដើមអំពី៖

- ១) ឈ្មោះនៃមន្ត្រីអមដំណើរ និងបុគ្គលិកផ្សេងទៀតដែលធ្វើដំណើរជាមួយគ្នា
- ២) លេខទូរស័ព្ទនៃអ្នកសម្របសម្រួលសំខាន់ដែលអមដំណើរជនរងគ្រោះ

៣) ចំនួនយានយន្តដែលត្រូវប្រើប្រាស់ក្នុងអំឡុងពេលធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍
ស្លាកលេខ និងឈ្មោះអ្នកបើកបរ

៤) តម្រូវការពិសេសៗ ឧទាហរណ៍ ជនរងគ្រោះមានជំងឺដែលទាមទារ
ការថែទាំពិសេស។

ខ. ទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់កណ្តាលនៃប្រទេសដើម ត្រូវរៀបចំទីតាំងមួយ។
ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន គួរប្រើប្រាស់ទីតាំងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

៦.៣ ការប្រគល់ជនរងគ្រោះ:

ទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់កណ្តាលនៃរដ្ឋភាគី ត្រូវអនុវត្តវិធានការដូចខាងក្រោម៖

១) រៀបចំកិច្ចប្រជុំមួយសម្រាប់ការប្រគល់ និងផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ
ជនរងគ្រោះ។ មន្ត្រីដែលចូលរួមកិច្ចប្រជុំនេះ គួរជាបុគ្គលដែលមាន
ការទទួលខុសត្រូវដោយផ្ទាល់ ហើយចំនួនអ្នកចូលរួមគួរកំណត់
នៅត្រឹមកម្រិតអប្បបរមា។ មិនត្រូវសួរសំណួរដល់ជនរងគ្រោះឡើយ
ឬមិនគួររៀបចំឱ្យជនរងគ្រោះ ចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះឡើយ។
ត្រូវផ្តោះប្តូរឯកសារខាងក្រោមនេះទៅគ្នាទៅវិញទៅមក។

- លិខិតប្រគល់ជនរងគ្រោះរបស់ប្រទេសគោលដៅ
  - លិខិតទទួលជនរងគ្រោះរបស់ប្រទេសដើម
  - ទម្រង់របាយការណ៍ករណីនិងផែនការថែទាំលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួន
  - បញ្ជីនៃសម្ភារៈជាកម្មសិទ្ធិរបស់ជនរងគ្រោះម្នាក់ៗ
  - កំណត់ត្រារដ្ឋសាស្ត្រប្រវត្តិព្យាបាល (ក្នុងករណីត្រូវព្យាបាលបន្ត)
- និងសំបុត្រកំណើតនៃ ទារកដែលអមមកជាមួយនៅក្នុង
ដំណើរមាតុភូមិនិវត្តន៍នេះ:

២) ផ្តល់ដល់ជនរងគ្រោះនូវជំនួយហិរញ្ញវត្ថុ និងសំណងលើការខូចខាត
ឬសំណងជាប្រាក់។ នៅពេលដែលសម្ភារៈជាកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួន និង
សំណងជាប្រាក់ខាងលើ និងការទូទាត់ផ្សេងត្រូវបានផ្តល់ដល់អតិថិជន
ហើយមន្ត្រីនៃទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់កណ្តាលទាំងពីរ ចុះហត្ថលេខា
លើបញ្ជីនៃសម្ភារៈផ្ទាល់ខ្លួននិងឯកសារសំណងជាប្រាក់ និងការទូទាត់
នៅចំពោះមុខសាក្សីយ៉ាងតិចបំផុតពីរនាក់។

៦.៤ ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពក្នុងអំឡុងពេលដំណើរមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងដើម្បីគោរពសិទ្ធិ
ឯកជនភាពរបស់ជនរងគ្រោះ មិនត្រូវផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានអំពីដំណើរមាតុភូមិនិវត្តន៍
ឬបែបបទ នៃការទទួលជនរងគ្រោះជាមួយប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ឬសាធារណជន
ទូទៅឡើយ។ លើសពីនេះ ការថតរឺដេអូនៃដំណើរការមាតុភូមិនិវត្តន៍ដោយមន្ត្រី

25

Sune Sub.

ដើម្បីទុកជាកសុតាង ត្រូវធ្វើឡើងតែក្នុងករណីចាំបាច់ប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងករណីនេះ ត្រូវតែប្រាប់ដល់ជនរងគ្រោះអំពីការចតវិធីអូនេះ ហើយត្រូវតែទទួលការយល់ព្រម របស់ជនរងគ្រោះនៅមុនពេលធ្វើការចត។

៦.៥ ក្នុងករណីជនរងគ្រោះ គឺជាមនុស្សពេញវ័យ និងមិនចង់បានជំនួយណាមួយ អាជ្ញាធរនៃរដ្ឋភាគី ត្រូវគោរពសិទ្ធិរបស់ជនរងគ្រោះ និងសេចក្តីសម្រេចចិត្តណា មួយដែលមានឥទ្ធិពលលើជនរងគ្រោះ។ មន្ត្រីត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធដល់ ជនរងគ្រោះ និងណែនាំឱ្យជនរងគ្រោះ ចុះហត្ថលេខាលើទម្រង់បដិសេធជំនួយ ដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដើម្បីទុកជាកសុតាង។

៦.៦ ក្នុងករណីជនរងគ្រោះ គឺជាកុមារ និងគ្មានអាណាព្យាបាល មិនត្រូវបញ្ជូនទៅកាន់ ប៉ូស្តិ៍នគរបាលអន្តរប្រទេស ឬធ្វើមាតុភូមិនិរុត្តន៍ដោយបង្ខំទៅកាន់ប្រទេសដើម ឡើយ។ ទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់កណ្តាលនៃរដ្ឋភាគី ត្រូវធ្វើការពិភាក្សាគ្នា ដើម្បីកំណត់វិធានការការពារនិងវិធីសាស្ត្រសម្រាប់ការធ្វើមាតុភូមិនិរុត្តន៍ដ៏សមស្រប និងប្រកបដោយសុវត្ថិភាពដោយអនុលោមទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំដែល មានចែងនៅក្នុងច្បាប់កិច្ចការពារកុមារនៃរដ្ឋភាគី។

៧. ជំនួយការធ្វើសមាហរណកម្ម

រដ្ឋភាគីទទួលស្គាល់ថា ជំនួយសម្រាប់ការធ្វើសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះទៅក្នុងសង្គម ប្រកបដោយជោគជ័យ និងនិរន្តរភាព គឺជាសក្ខីភាពដើម្បីការពារជនរងគ្រោះពីការរងគ្រោះ ឬត្រូវបានជួញដូរសារជាថ្មី និងទប់ស្កាត់ជនរងគ្រោះមិនឱ្យក្លាយទៅជាជនជួញដូរមនុស្ស។ ហេតុនេះ ដើម្បីធានាថា ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស នឹងទទួលបានសំណង រដ្ឋប្បវេណីតាមផ្លូវច្បាប់ដែលមានសារៈសំខាន់ សម្រាប់ការធ្វើសមាហរណកម្មប្រកបដោយ និរន្តរភាពអាជ្ញាធរនៃប្រទេសដើម ត្រូវអនុវត្តវិធានការ ដូចតទៅ៖

៧.១ ផ្តល់ព័ត៌មានអំពីសិទ្ធិ និងពន្យល់អំពីជំនួយដល់ជនរងគ្រោះ ក្រោយពេលធ្វើ សមាហរណកម្ម។ ក្នុងករណីដែលជនរងគ្រោះមិនទាន់អាចវិលត្រឡប់ទៅគ្រួសារ ឬសហគមន៍វិញបាន ត្រូវរៀបចំជម្រកបណ្តោះអាសន្នជូនជនរងគ្រោះ។

៧.២ សហការជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីឱ្យជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស មានជម្រើសផ្សេងៗទៀត សម្រាប់ការធ្វើសមាហរណកម្មប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ដែលគោរពចំពោះមតិយោបល់របស់ជនរងគ្រោះ។ ក្នុងករណីជនរងគ្រោះជាស្ត្រី និងកុមារ ត្រូវប្រើប្រាស់យន្តការមួយ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការពិចារណា ដោយគិតអំពីឧត្តមប្រយោជន៍របស់ស្ត្រី និងកុមារ។

៧.៣ បង្កើត ឱ្យមានសេវាគាំទ្រសម្រាប់ជនរងគ្រោះដែលជាផ្នែកមួយនៃជំនួយ សមាហរណកម្ម មានដូចជា ជំនួយផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ជំនួយផ្លូវច្បាប់ និងជំនួយក្នុង

ទម្រង់ផ្សេងទៀតដែលត្រូវចាត់ទុកថា ចាំបាច់ ឬដោយអនុលោមទៅតាមផែនការ ថែទាំជនរងគ្រោះ។ កម្មវិធីជំនួយទាំងនេះ អាចរួមបញ្ចូលនូវការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច ដល់ជនរងគ្រោះ និងជំនួយដែលត្រូវផ្តល់ដល់គ្រួសាររបស់ជនរងគ្រោះ។

៨. ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងការប៉ាន់ប្រមាណក្រោយធ្វើសមាហរណកម្ម

៨.១ ក្រសួង/ស្ថាប័នផ្តល់សេវាក្នុងស្រុកនៅប្រទេសដើម ត្រូវតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ លទ្ធផល នៃសមាហរណកម្ម និងជូនដំណឹងដល់ទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់ កណ្តាលក្នុងរយៈពេលសមស្រប ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានអំពីការប៉ាន់ប្រមាណលើ ការធ្វើសមាហរណកម្មរបស់ជនរងគ្រោះ។

៨.២ ទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់កណ្តាលនៃរដ្ឋភាគី ត្រូវយល់ព្រមក្នុងការផ្លាស់ប្តូរ ព័ត៌មានគ្នា អំពីលទ្ធផលនៃការធ្វើសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរ មនុស្សយ៉ាងទៀងទាត់។ ការបញ្ជូនព័ត៌មានទាំងនេះអាចធ្វើឡើងតាមរយៈ៖

- ១) កិច្ចប្រជុំទ្វេរដ្ឋភាគីដែលទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់កណ្តាលនៃរដ្ឋភាគី ចូលរួម
- ២) កម្មវិធីអ៊ីនធឺណេត
- ៣) កម្មវិធីទំនាក់ទំនងណាមួយដែលរដ្ឋភាគីបានព្រមព្រៀង។

៩. តួនាទី ភារកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវរបស់អាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ

៩.១ ទីភ្នាក់ងារសម្របសម្រួលថ្នាក់កណ្តាលដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍

៩.១.១ អង្គភាពប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្សនៃក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍សង្គម និង សន្តិសុខមនុស្សនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

៩.១.២ នាយកដ្ឋានប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស និងសមាហរណកម្ម ជនរងគ្រោះនៃក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

៩.២ អាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ/អាជ្ញាធរគាំទ្រ

៩.២.១ ប្រទេសថៃ

- ១) នគរបាលភូមិន្ទថៃ
- ២) ការិយាល័យអគ្គព្រះរាជអាជ្ញា
- ៣) ការិយាល័យសម្របសម្រួលព្រំដែនថៃ-កម្ពុជា
- ៤) នាយកដ្ឋានស៊ើបអង្កេតពិសេស ក្រសួងយុត្តិធម៌
- ៥) ក្រសួងការងារ
- ៦) ក្រសួងការបរទេស
- ៧) ស្ថានទូតនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាប្រចាំព្រះរាជាណាចក្រថៃ

៨) ការិយាល័យអភិវឌ្ឍន៍សង្គម និងសន្តិសុខមនុស្សថ្នាក់ខេត្ត
នៃខេត្តស្រះកែវ ឬខេត្តដែលជាប់ព្រំដែនកម្ពុជា

៩) អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិ និងអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ

៩.២.២ ប្រទេសកម្ពុជា

១) ប៉ុស្តិ៍នគរបាលច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិ
នៃអគ្គនាយកដ្ឋានអន្តោប្រវេសន៍

២) អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស
តាមបណ្តោយព្រំដែនកម្ពុជា-ថៃ

៣) ការិយាល័យអគ្គព្រះរាជអាជ្ញា

៤) ការិយាល័យទំនាក់ទំនងព្រំដែនកម្ពុជា-ថៃ

៥) ក្រសួងយុត្តិធម៌

៦) ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

៧) ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

៨) ក្រសួងសុខាភិបាល

៩) ស្ថានទូតនៃព្រះរាជាណាចក្រថៃប្រចាំព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

១០) មន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ និងខេត្តជាប់ព្រំដែនកម្ពុជា-ថៃ

១១) អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិ និងអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ

១០. ការអនុវត្ត

១០.១ ក្នុងរយៈពេលបីខែបន្ទាប់ពីអនុម័តលើនីតិវិធីប្រតិបត្តិបទដ្ឋាននេះ រដ្ឋភាគី
ត្រូវយល់ព្រមបង្កើតក្រុមការងារបច្ចេកទេស ដើម្បីធ្វើការកំណត់រួមគ្នានូវរបៀបរបប
នៃការប៉ាន់ប្រមាណ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងវិធីសាស្ត្រនានាក្នុងរយៈពេលបីឆ្នាំ
បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះហត្ថលេខា ដើម្បីបង្កើតគោលការណ៍ណែនាំអំពី
ការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងសមាហរណកម្មដោយអនុលោមទៅតាមបទដ្ឋានអន្តរជាតិ។

១០.២ រៀបចំរបាយការណ៍ប៉ាន់ប្រមាណមួយ អំពីការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងសមាហរណកម្ម
ដោយកំណត់នូវគោលបំណង និងក្របខណ្ឌការងារសម្រាប់ការប៉ាន់ប្រមាណ
ជាមូលដ្ឋាន ក្នុងការពិចារណាលើកិច្ចសហការគ្នាប្រកបដោយជោគជ័យ និង
លើវិស័យដែលត្រូវកែលម្អ។ រដ្ឋភាគីត្រូវរៀបចំការចែករំលែកក្របខណ្ឌការងារ
ប៉ាន់ប្រមាណថ្នាក់ជាតិដ៏ពេញលេញហើយរដ្ឋភាគីត្រូវជូនដំណឹងដល់គ្នា
ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ លើសពីនេះ រដ្ឋភាគីត្រូវយល់ព្រមលើការកែសម្រួល
នីតិវិធីប្រតិបត្តិបទដ្ឋានសម្រាប់ការអនុវត្តលើកក្រោយ។

25

Sune Suth .

១០.៣ ដើម្បីធានាថា ឯកសារនេះនឹងក្លាយជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការអនុវត្តជាក់ស្តែង រដ្ឋភាគីអាចពិចារណាបង្កើតផែនការសកម្មភាពរួម ដើម្បីធ្វើលទ្ធកម្ម និងវិភាគ ធនធានយ៉ាងគ្រប់គ្រាន់ពីថវិកាជាតិ ឬសម្របសម្រួលកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ រដ្ឋភាគី ដើម្បីស្នើសុំជំនួយ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការពីអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិ និងអន្តរជាតិ។ ធនធានទាំងនេះ រួមមាន ប៉ុន្តែមិនកំណត់ត្រឹមតែធនធានមនុស្ស ធនធានហិរញ្ញវត្ថុ ថវិកា និងចំណេះដឹងបច្ចេកទេស។

១០.៤ នីតិវិធីប្រតិបត្តិបទដ្ឋាននេះ ធ្វើនៅទីក្រុងបាងកក ថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាបីច្បាប់ជាភាសាខ្មែរ ថៃ និងភាសាអង់គ្លេស ហើយ អត្ថបទនៃភាសាទាំងបីមានតម្លៃស្មើគ្នាខាងផ្លូវច្បាប់។ នៅក្នុងករណីដែលមាន ការបកស្រាយខុសគ្នា អត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេសត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ ជាឯកសារគោល។ នីតិវិធីប្រតិបត្តិបទដ្ឋាននេះ ចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា នេះតទៅ។

១១. អវសានបញ្ញត្តិ

រដ្ឋភាគី អាចស្នើសុំបញ្ចប់ការអនុវត្តនីតិវិធីប្រតិបត្តិបទដ្ឋាននេះនៅពេលណាមួយ ដោយជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅរដ្ឋភាគីម្ខាងទៀតតាមរយៈផ្លូវការទូត។ ការបញ្ចប់នេះត្រូវមានប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងរយៈពេលកៅសិប(៩០)ថ្ងៃ បន្ទាប់ពី រដ្ឋភាគី ម្ខាងទៀត ទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនេះ។

**តាលាមរាជរដ្ឋាភិបាល
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា**

**តាលាមរាជរដ្ឋាភិបាល
នៃព្រះរាជាណាចក្រថៃ**

**ល្វីក វណ្ណារ៉ា
រដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងសង្គមកិច្ច
អភិវឌ្ឍន៍ និងយុវជនសិស្សទា**

**ឧស្សនី កាំច័ន្ទនិក
អនុលេខាធិការអចិន្ត្រៃយ៍
ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍សង្គម
និងសន្តិសុខមនុស្ស**

**ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานร่วมกัน
ว่าด้วยการจัดการรายกรณี ในการส่งกลับและคืนสู่สังคม
ของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ระหว่างไทย กับ กัมพูชา**

*****

คำชี้แจง

เอกสารฉบับนี้พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานตามเอกสารแนวทางการดำเนินงานระหว่างไทย - กัมพูชา ๒ ฉบับ ที่เป็นความร่วมมือระหว่างกัน ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ คือ แนวทางการดำเนินงานระหว่างประเทศกัมพูชาและประเทศไทยว่าด้วยการส่งกลับเหยื่อการค้ามนุษย์ และแนวทางการดำเนินงานระหว่างประเทศกัมพูชาและประเทศไทยว่าด้วยการคืนสู่สังคมของเหยื่อการค้ามนุษย์ โดยได้อ้างอิงกรอบมาตรฐานสากลของสหประชาชาติและระดับภูมิภาคที่ทั้งสองประเทศได้รับทราบและให้ความเห็นชอบแล้ว ขั้นตอนการปฏิบัติงานในเอกสารฉบับนี้สามารถใช้ได้ทั้งในกรณีที่ประเทศภาคีอยู่ในสถานะเป็นประเทศต้นทางและประเทศปลายทาง และมีการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติงานบนพื้นฐานของความเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ

๑. อารัมภบท

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คู่ภาคี”) มุ่งมั่นในการประสานความร่วมมือ ด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดย

แสวงหาที่จะปฏิบัติตาม บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา ว่าด้วยการจัดการค้ามนุษย์และการคุ้มครองเหยื่อการค้ามนุษย์ ซึ่งได้ลงนามร่วมกันเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ตามข้อ ๖ ข้อ ๘ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งกลับและคืนสู่สังคมผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

คำนึงถึง กติการะหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน ที่คู่ภาคีได้มีพันธกรณีในการให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือผู้เสียหายของอาชญากรรม ซึ่งรวมถึงพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก พิธีสารเลือกรับการขายเด็ก การค้าประเวณีและสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ และอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

สร้างหลักประกันว่า เพื่อให้บรรลุถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการประสานความร่วมมือ ภูมิภาคี้ จะใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานส่งกลับและคืนสู่สังคม ให้สอดคล้องตามกรอบความร่วมมือในระดับสากลและระดับภูมิภาค ที่ภูมิภาคี้ได้ร่วมลงนามไว้แล้ว อันได้แก่

๑. หลักการและแนวทางปฏิบัติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๕ (UN Office of the High Commissioner for Human Rights Recommended Principles and Guidelines on Human Rights and Human Trafficking 2002) โดย สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

๒. แนวทางการคุ้มครองเด็กที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ (Guidelines on the Protection of Child Victims of Trafficking) โดยองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ

๓. แนวนโยบายว่าด้วยการคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ (Bali Process: Policy Guide on Protecting Victim of Trafficking 2015)

๔. แนวทางปฏิบัติและระเบียบปฏิบัติระดับภูมิภาคสำหรับใช้ในการระบุความต้องการของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ (Regional Guidelines and Procedures to Address the Needs of Victims of Trafficking in Persons 2018) โดยคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสิทธิเด็ก

๕. แนวทางปฏิบัติที่คำนึงถึงมิติหญิงชายสำหรับการช่วยเหลือสตรีที่เป็ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๗ (Gender Sensitive Guideline for Handling Women Victims of Trafficking in Persons 2014) โดยคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสิทธิเด็ก

๖. แนวทางสำหรับอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงว่าด้วยการสนับสนุนการคืนสู่สังคมผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ (Supporting the Reintegration of Trafficked Persons: A Guidebook for the Greater Mekong Sub-region 2017) โดยโครงการความร่วมมือเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ ประจำสหประชาชาติ (UN-ACT) และองค์กร World Vision

๗. คู่มือองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization for Migration : IOM) ว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือทางตรงแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๐

จึงปรารถนา ที่จะพัฒนาระบบการจัดการรายกรณีเพื่อดำเนินการส่งกลับและการคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ให้เป็นไปอย่างปลอดภัย มีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน

โดยตระหนัก ว่าผู้เสียหายทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือและคุ้มครอง ตามความแตกต่างกันไป ทั้งวัย เพศสภาพ ภูมิหลัง รวมถึงความต้องการเฉพาะบุคคล โดยเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจและความสมัครใจของผู้เสียหายในการเข้ารับบริการ

จึงเห็นพ้องที่จะประสานความร่วมมือกัน ในการดำเนินตามขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานร่วมกันว่าด้วยการจัดการรายกรณี ในการส่งกลับและคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานร่วมกันในการส่งกลับและคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ที่มุ่งสู่การยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับหลักปฏิบัติในระดับสากล

๒.๒ เพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งกลับและคืนสู่สังคม

๒.๓ เพื่อเป็นเอกสารอ้างอิงในการส่งกลับและคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

๓. ขอบเขตความร่วมมือ

คู่ภาคีจะให้ความร่วมมือกันอย่างเต็มที่ เพื่อให้การส่งกลับและคืนสู่สังคมเป็นระบบ ปลอดภัยและมีความยั่งยืน ภายใต้ขอบเขตการดำเนินงาน ดังนี้

๓.๑ การแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เพื่อการส่งกลับและคืนสู่สังคม

๓.๒ การประสานงานการส่งกลับและคืนสู่สังคม

๓.๓ การประสานให้ความช่วยเหลือในการเยียวยาทางด้านกฎหมายให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

๓.๔ การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานส่งกลับและคืนสู่สังคม

๔. หลักการปฏิบัติ

คู่ภาคีตระหนักอย่างดียิ่งว่า ผู้เสียหายมีสิทธิในการเดินทางกลับประเทศภูมิลำเนาโดยรวดเร็ว บนพื้นฐานของความสมัครใจภายใต้การได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วน รวมถึงสิทธิในการพำนักอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว เพื่อการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด โดยกำหนดแนวปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับภายในประเทศ บันทึกความเข้าใจระดับทวิภาคีและสอดคล้องตามมาตรฐานสากล ด้วยการเคารพและยึดถือหลักการในการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

๔.๑ การยึดผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง โดยพิจารณาถึงความต้องการและประโยชน์สูงสุดของผู้เสียหายเป็นหลัก การตัดสินใจหรือการดำเนินการใดที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายจำเป็นต้องรับฟังความคิดเห็น และได้รับความยินยอมของผู้เสียหาย รวมทั้งต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เสียหายและครอบครัว เป็นสำคัญ

๔.๒ การคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนของผู้เสียหายเป็นพื้นฐาน โดยผู้เสียหายคือผู้ทรงสิทธิ มีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลและการบริการ ได้รับการส่งเสริมและปกป้องคุ้มครองสิทธิโดยเสมอภาค ปราศจากการเลือกปฏิบัติหรือการตีตรา รวมถึงการตระหนักถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ของผู้เสียหาย

๔.๓ คำนึงถึงความบอบช้ำทางด้านจิตใจที่ผู้เสียหายประสบและผ่านพ้นประสบการณ์ ซึ่งการให้ความคุ้มครองช่วยเหลือจะต้องมีความละเอียดอ่อนต่อความแตกต่างทางด้านเพศสภาพและความเป็นเด็ก

๔.๔ ให้ความคุ้มครองความเป็นส่วนตัว อัตลักษณ์ ยึดหลักในการรักษาความลับและเคารพสิทธิ ความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหาย ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลของผู้เสียหาย อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัย การเสื่อมเสียชื่อเสียงของผู้เสียหายและครอบครัว ตลอดจนการคืนสู่สังคมที่ยั่งยืน

๔.๕ หลักการไม่ผลัดดันกลับ คู่ภาคีจะต้องตระหนักว่าผู้เสียหาย อาจเสี่ยงภัยต่ออันตราย อันรวมถึงความเสี่ยงในการถูกระทำซ้ำ

๕. ความช่วยเหลือก่อนการส่งกลับ

เพื่อให้ขั้นตอนการส่งกลับและคืนสู่สังคม ได้ดำเนินการไปตามระเบียบปฏิบัติในการคุ้มครองสิทธิ และหลักประกันความปลอดภัย รวมถึงสิทธิในการพำนักอยู่ในประเทศระหว่างการดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยดำเนินการไปตามขั้นตอน ดังนี้

๕.๑ การคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหาย กำหนดให้บุคคลที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยเจ้าหน้าที่ของประเทศปลายทาง ได้รับความช่วยเหลือในด้านอาหาร ที่พัก การรักษาพยาบาล การเยียวยาฟื้นฟู ทางร่างกายและจิตใจ การศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายตามความเหมาะสม รวมถึงการส่งกลับประเทศต้นทางอย่างปลอดภัย

๕.๒ ห้ามมิให้ดำเนินคดีกับผู้เสียหายในความผิดที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำให้ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

๕.๓ กำหนดให้มีการแจ้งสิทธิ การชี้แจงสถานภาพทางกฎหมายของผู้เสียหาย และให้ข้อมูล การจัดบริการในภาษาที่ผู้เสียหายสามารถเข้าใจได้ รวมถึงบริการล่ามแปลภาษา โดยการเข้ารับการ คุ้มครองสวัสดิภาพ ต้องเป็นไปตามความสมัครใจจากผู้เสียหาย

๕.๔ ดำเนินการช่วยเหลือให้ผู้เสียหายได้พำนักอาศัยอยู่ในประเทศได้เป็นการชั่วคราว โดยให้ เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์ของกฎหมายภายในประเทศ

๕.๕ ให้สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลของคู่ภาคี ให้ความช่วยเหลือในการจัดหาและหรือ รับรองการแปลเอกสารหนังสือสำคัญประจำตัว เอกสารการเดินทางชั่วคราวให้กับผู้เสียหายเพื่อเดินทาง กลับภูมิลำเนา ตามที่ได้รับการร้องขอ

๕.๖ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดบริการคุ้มครองช่วยเหลือของประเทศปลายทาง ต้องทำการ สืบเสาะข้อเท็จจริง ประเมินสภาพปัญหา ความต้องการและความเสี่ยง แล้วจัดทำบันทึกประวัติผู้เสียหาย เป็นรายกรณี หลังจากนั้นให้แจ้งหน่วยประสานงานกลาง เพื่อส่งต่อไปยังหน่วยประสานงานกลางของ ประเทศต้นทาง เพื่อทำการสืบหาและประเมินครอบครัวของผู้เสียหายในประเทศต้นทางโดยเร็ว

๕.๗ เมื่อได้รับการร้องขอ ประเทศต้นทางต้องให้ความร่วมมือในการสืบเสาะข้อเท็จจริง หรือ ให้ความช่วยเหลือในการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องในประเทศต้นทางตามความจำเป็น

๕.๘ ให้นำหน่วยงานกลางของประเทศภาคี หรือร่วมกันในการกำหนดรูปแบบของแบบบันทึกประวัติผู้เสียหาย แบบประเมินความต้องการและความเสี่ยง รวมทั้งกำหนดรูปแบบ วิธีการ ระยะเวลา และช่องทางในการสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยให้พิจารณานำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เท่าที่เป็นไปได้ เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และลดภาระค่าใช้จ่ายของประเทศภาคีด้วย

๕.๙ หน่วยงานกลางของประเทศต้นทาง จะนำข้อมูลที่ได้รับจากประเทศปลายทาง ไปทำการสืบหาครอบครัว ยืนยันสัญชาติและถิ่นที่อยู่ รวมทั้งประเมินความต้องการและความเสี่ยงของครอบครัวผู้เสียหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโอกาสที่ผู้เสียหายจะถูกกระทำซ้ำ แล้วแจ้งผลให้หน่วยงานกลางของประเทศปลายทางทราบ เพื่อนำไปทำการวิเคราะห์และวางแผนการให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายเป็นรายกรณี รวมทั้งเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการส่งกลับผู้เสียหายกลับภูมิลำเนา

๖. การช่วยเหลือในการส่งกลับ

ระยะเวลาที่เหมาะสมในการส่งกลับผู้เสียหาย ควรประกอบด้วย ๑) มีความปลอดภัยในกลับคืนสู่ครอบครัวและชุมชน ๒) ที่ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่อื่นมีการให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง และ ๓) มีหน่วยงานรับผิดชอบในการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือในการคืนสู่สังคมแก่ผู้เสียหาย

๖.๑ การดำเนินการเพื่อส่งกลับผู้เสียหายให้ดำเนินการ ดังนี้

การดำเนินการในขั้นตอนเตรียมการส่งกลับ

ก. หน่วยงานของประเทศปลายทาง ดำเนินการดังนี้

๑) จัดทำแผนการให้ความช่วยเหลือเป็นรายกรณี (Individual Care Plan) โดยแผนดังกล่าวต้องมีการรับฟังความเห็นของผู้เสียหาย โดยคำนึงถึงความต้องการได้รับการช่วยเหลือ รวมทั้งต้องมีการประเมินความเสี่ยงต่อการถูกกระทำซ้ำหรือโอกาสที่ผู้เสียหายจะทวนกลับไปสู่วงจรของการค้ามนุษย์

๒) ทำการชี้แจงให้ผู้เสียหายทราบกำหนดการเดินทางกลับ เตรียมความพร้อมผู้เสียหาย ในการกลับคืนสู่ครอบครัว

๓) จัดเตรียมสิ่งของ เครื่องใช้ส่วนตัว และทรัพย์สินของผู้เสียหาย เอกสารหนังสือสำคัญ ประจำตัวที่เกี่ยวข้องสำหรับการเดินทางกลับ ทั้งนี้ ให้จัดทำบัญชีรายการทรัพย์สินเพื่อส่งมอบแก่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของประเทศต้นทางด้วย

๔) จัดเตรียมประวัติทางการแพทย์เพื่อส่งต่อไปรับบริการทางการแพทย์อย่างต่อเนื่อง (ถ้ามี)

๕) แจ้งยืนยันกำหนดวันและเวลาการส่งกลับ รายชื่อผู้เสียหายและเส้นทางที่จะใช้ในการส่งกลับตามที่ได้เห็นพ้องร่วมกัน

๖) แจ้งประสานงานให้สถานเอกอัครราชทูตของประเทศต้นทางทราบกำหนดการและรายชื่อผู้ที่ได้รับการส่งกลับอีกทางหนึ่งด้วย

๗) แจ้งสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทาง
๘) แจ้งฝ่ายปกครองในเขตจังหวัดพื้นที่ รวมถึงสำนักงานประสานงานชายแดน
ไทย - กัมพูชา เพื่ออำนวยความสะดวกและร่วมส่งกลับผู้เสียหายอย่างปลอดภัย

ข. หน่วยงานของประเทศต้นทางจัดเตรียมความพร้อมของครอบครัวในการรับผู้เสียหาย
กลับและจัดเตรียมการเพื่อดำเนินตามแผนการให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายในการคืนสู่สังคม

๖.๒ การดำเนินการในวันเดินทางกลับ

ก. ให้หน่วยประสานงานกลางของประเทศปลายทางแจ้งไปยังหน่วยงานประสานงานกลาง
ของประเทศต้นทางเกี่ยวกับ

- ๑) รายชื่อเจ้าหน้าที่ และบุคคลอื่น ๆ ที่จะร่วมเดินทาง
- ๒) หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ประสานงานหลักที่ร่วมเดินทางพร้อมกับผู้เสียหาย
- ๓) จำนวนยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง หมายเลขทะเบียน รวมทั้งรายชื่อพนักงานขับรถ
- ๔) ความต้องการพิเศษ เช่น ผู้เสียหายมีอาการเจ็บป่วยที่ต้องมีการดูแลเป็นพิเศษ เป็นต้น

ข. ให้หน่วยประสานงานกลางของประเทศต้นทางจัดเตรียมสถานที่ ที่เป็นสัดส่วน
หากเป็นไปได้ควรใช้สถานที่ราชการ

๖.๓ การดำเนินการในการส่งมอบผู้เสียหาย

ให้หน่วยประสานงานหลักของคู่ภาคีดำเนินการ ดังนี้

๑) จัดประชุมเพื่อส่งมอบผู้เสียหายและแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ที่จะเข้า
ร่วมประชุมควรเป็นบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงและควรมีจำนวนน้อยที่สุด ไม่ควรมีการซักถาม
ผู้เสียหายหรือจัดให้ผู้เสียหายอยู่ร่วมในที่ประชุม และให้ทำการส่งมอบเอกสารต่อกัน ดังต่อไปนี้

- หนังสือนำส่งผู้เสียหายของประเทศปลายทาง
- หนังสือรับตัวผู้เสียหายของประเทศต้นทาง
- แบบสอบถามข้อเท็จจริง Case Report พร้อมแผนการช่วยเหลือรายกรณี
- บัญชีรายการทรัพย์สินของผู้เสียหายแต่ละราย
- บันทึกทางการแพทย์ / ประวัติการรักษาพยาบาล กรณีที่ต้องมีการรักษาพยาบาล

ต่อเนื่อง รวมถึงสูติบัตรของเด็กทารกที่ร่วมเดินทาง

๒) ส่งมอบเงินช่วยเหลือเยียวยา / ค่าตอบแทนให้ผู้เสียหายได้รับ

ในการส่งมอบทรัพย์สินสิ่งของ ค่าตอบแทนและเงินข้างต้น ให้เจ้าหน้าที่ของหน่วย
ประสานงานกลางทั้งสองฝ่ายร่วมลงลายมือชื่อในบัญชีรายการทรัพย์สิน และเอกสารการส่งมอบ
ค่าตอบแทนหรือเงินต่อหน้าพยานอย่างน้อย ๒ คน

๖.๔ เพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยในการเดินทางกลับ และคำนึงสิทธิในความเป็นส่วนตัว
ของผู้เสียหาย ห้ามมิให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อสื่อมวลชนและสาธารณะถึงกำหนดการในการ
เดินทางกลับและพิธีการระหว่างการรับมอบผู้เสียหาย การบันทึกวิดีโอในระหว่างขั้นตอนการส่งกลับของ

เจ้าหน้าที่เพื่อเป็นหลักฐานการปฏิบัติงานให้ทำได้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น ทั้งนี้ ต้องแจ้งและได้รับความยินยอมจากผู้เสียหายด้วย

๖.๕ กรณีที่ผู้เสียหายเป็นผู้ใหญ่และไม่ประสงค์ที่จะได้รับความช่วยเหลือ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของคู่ภาคีจะต้องเคารพสิทธิและการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองของผู้เสียหาย โดยให้เจ้าหน้าที่ชี้แจงข้อมูลต่อผู้เสียหายและให้ผู้เสียหายลงลายมือชื่อในแบบแจ้งความประสงค์การพ้นจากการได้รับความช่วยเหลือด้วยความสมัครใจไว้เป็นหลักฐาน

๖.๖ ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็กและไม่มีผู้ปกครอง ผู้เสียหายที่เป็นเด็กนั้นจะต้องไม่ถูกส่งตัวไปยังสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือถูกผลักดันกลับไปยังประเทศภูมิลำเนา ทั้งนี้ ให้หน่วยงานประสานงานกลางของประเทศภาคีหารือร่วมกันเพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพ และวิธีการเดินทางกลับอย่างเหมาะสมและปลอดภัยตามแนวทางที่ถือปฏิบัติภายใต้กฎหมายคุ้มครองเด็กของคู่ภาคี

๗. ความช่วยเหลือในการคืนสู่สังคม

ทั้งสองฝ่ายตระหนักว่า การช่วยให้ผู้เสียหายสามารถกลับคืนสู่สังคมได้อย่างประสบผลสำเร็จ ต่อเนื่องและยั่งยืนเป็นการป้องกันมิให้ผู้เสียหายตกไปเป็นเหยื่อหรือถูกกระทำซ้ำ รวมทั้งเป็นการป้องกันมิให้ผู้เสียหายผันตัวไปเป็นผู้ค้ำมนุษย์เสียเอง ดังนั้น เพื่อเป็นหลักประกันว่าผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ที่ถูกส่งกลับจะได้รับการเยียวยาอย่างเหมาะสมอันจะนำไปสู่การคืนสู่สังคมอย่างยั่งยืน หน่วยงานของประเทศต้นทางจะดำเนินการดังนี้

๗.๑ แจ้งสิทธิและชี้แจงข้อมูลการช่วยเหลือภายหลังการคืนสู่สังคมให้แก่ผู้เสียหาย รวมถึงจัดสถานที่พักพิงดูแลชั่วคราวให้แก่ผู้เสียหาย ในระหว่างที่ยังไม่สามารถเดินทางกลับคืนสู่ครอบครัวหรือชุมชนได้

๗.๒ ประสานความร่วมมือกันเพื่อให้ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ มีทางเลือกในการกลับคืนสู่สังคมที่มีความปลอดภัย โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหาย ในกรณีที่เป็เด็กให้ใช้กลไกและเกณฑ์การพิจารณา กำหนดประโยชน์สูงสุดสำหรับเด็ก

๗.๓ จัดบริการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือในการคืนสู่สังคมแก่ผู้เสียหาย ได้แก่ ความช่วยเหลือทางการแพทย์ ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย ความช่วยเหลือด้านอื่น ๆ ที่จำเป็น หรือตามแผนการช่วยเหลือรายกรณี ซึ่งอาจรวมถึงการเสริมพลังอำนาจให้ผู้เสียหาย และความช่วยเหลือแก่ครอบครัวผู้เสียหายด้วย

๘. การติดตามและประเมินผลภายหลังการคืนสู่สังคม

๘.๑ ให้หน่วยงานบริการในพื้นที่ของประเทศต้นทาง ดำเนินการติดตามผลการคืนสู่สังคมและแจ้งให้หน่วยงานกลางทราบ ตามกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมในการประเมินผลการคืนสู่สังคม

๘.๒ หน่วยประสานงานกลางของทั้งสองฝ่าย ตกลงที่จะทำการแลกเปลี่ยนข้อมูลผลการติดตามการคืนสู่สังคมผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์เป็นระยะ โดยอาจดำเนินการผ่านช่องทางต่อไปนี้

- ๑) ในการประชุมระดับทวิภาคีที่หน่วยประสานงานกลางของประเทศภาคีเข้าร่วม
- ๒) แลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต
- ๓) ตามที่ทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องร่วมกัน

๙. บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๙.๑ หน่วยประสานงานหลักในการส่งกลับ

๙.๑.๑ กองต่อต้านการค้ามนุษย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประเทศไทย

๙.๑.๒ กรมการต่อต้านการค้ามนุษย์และการคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ กระทรวงกิจการสังคม ทหารผ่านศึก และฟื้นฟูเยาวชน ประเทศกัมพูชา

๙.๒ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง / สนับสนุน

๙.๒.๑ ฝ่ายไทย

- ๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ๒) สำนักงานอัยการสูงสุด
- ๓) สำนักงานประสานงานชายแดนไทย-กัมพูชา
- ๔) กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม
- ๕) กระทรวงแรงงาน
- ๖) กระทรวงการต่างประเทศ
- ๗) สถานเอกอัครราชทูตกัมพูชา ประจำประเทศไทย
- ๘) สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสระแก้ว หรือจังหวัดที่มี

พื้นที่ชายแดนติดกับประเทศกัมพูชา

๙) องค์การระหว่างประเทศและองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

๙.๒.๒ ฝ่ายกัมพูชา

- ๑) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
- ๒) ตำรวจต่อต้านการค้ามนุษย์และตำรวจชายแดน
- ๓) สำนักงานอัยการสูงสุด
- ๔) สำนักงานประสานงานชายแดนกัมพูชา-ไทย
- ๕) กระทรวงยุติธรรม
- ๖) กระทรวงแรงงานและการฝึกอบรมอาชีพ
- ๗) กระทรวงการต่างประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศ
- ๘) กระทรวงสาธารณสุข
- ๙) สถานเอกอัครราชทูตไทยในกัมพูชา
- ๑๐) กรมกิจการสังคมสงเคราะห์ทหารผ่านศึกและการฟื้นฟูเยาวชน จังหวัดบันเตียเมียนเจย

หรือจังหวัดที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย

๑๑) องค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและองค์กรพัฒนาเอกชน

๑๐. บทบังคับใช้

๑๐.๑ ภายในสามเดือนหลังจากการรับรองเอกสารขั้นตอนการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานร่วมกัน ในฉบับนี้แล้ว ให้คู่ภาคีเห็นชอบร่วมกันที่จะกำหนดรูปแบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผล ภายในกำหนดระยะเวลา ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ได้ลงนามรับรองเอกสารร่วมกัน เพื่อให้แนวปฏิบัติในการส่งกลับและคืนผู้สังคมนาของคู่ภาคีเป็นไปตามเจตนารมณ์และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๑๐.๒ จัดทำรายงานผลการประเมินการส่งกลับและคืนผู้สังคมนา โดยกำหนดวัตถุประสงค์ กรอบการประเมิน เพื่อพิจารณาประเด็นผลสำเร็จจากการประสานความร่วมมือ และประเด็นที่ควรได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น ทั้งสองประเทศจะจัดให้มีการแลกเปลี่ยนกรอบการประเมินผลในระดับชาติที่เสรีจสมบูรณ์ แล้วต่อกัน โดยการแจ้งอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้ ให้คู่ภาคีเห็นชอบร่วมกันในการเปลี่ยนแปลงแก้ไขต่าง ๆ ในเอกสารขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานร่วมกันในฉบับต่อไป

๑๐.๓ เพื่อเป็นหลักประกันว่าจะมีการนำเอกสารฉบับนี้ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม คู่ภาคีอาจพิจารณาจัดทำแผนปฏิบัติการร่วม สรรหาและจัดสรรทรัพยากรทั้งบุคลากร เงินงบประมาณ และความรู้ทางด้านวิชาการให้เพียงพอต่อการดำเนินงาน จากเงินงบประมาณของประเทศ หรืออาจประสานงานขอรับความช่วยเหลือและความร่วมมือจากองค์การระหว่างประเทศหรือองค์กรภาคเอกชน

๑๐.๔ ขั้นตอนการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานร่วมกันฉบับนี้ได้ลงนามเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ ณ กรุงเทพมหานคร โดยจัดทำเป็น ๓ ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษากัมพูชา และภาษาอังกฤษ ข้อความทั้งหมดมีความถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีการตีความที่ต่างกันให้ใช้ข้อความภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ ขั้นตอนการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานร่วมกันฉบับนี้ มีผลบังคับใช้ นับตั้งแต่วันที่คู่ภาคีให้ความเห็นชอบและลงนามรับรองเอกสารร่วมกัน

๑๑. บทบัญญัติสุดท้าย

คู่ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจขอยุติการบังคับใช้ตามขั้นตอนการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานนี้ ณ เวลาใดก็ได้ โดยการแจ้งคู่ภาคีอีกฝ่ายเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านช่องทางทางการทูต การสิ้นสุดดังกล่าวจะเริ่มมีผลภายใน ๙๐ วัน นับภายหลังจากที่คู่ภาคีอีกฝ่ายได้รับการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว

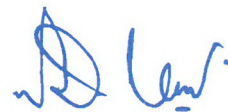
สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา

(นางสาวอุษณี กังวารจิตต์)

รองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

(นายวันนารา ฮุย)

ปลัดกระทรวงกิจการสังคม ทหารผ่านศึก
และฟื้นฟูเยาวชน

**STANDARD OPERATING PROCEDURE
FOR
CASE MANAGEMENT OF REPATRIATION AND
REINTEGRATION OF VICTIMS OF TRAFFICKING IN PERSONS
BETWEEN
THAILAND AND CAMBODIA**

*****

COMMENTARY

This document is developed to be used as a standard operating procedure which is consistent with two guideline documents on mutual cooperation on repatriation of victims of trafficking in persons between Thailand and Cambodia which have been in effect since 2005: Guideline on Repatriation of Victims of Trafficking in Persons between Thailand and Cambodia and Guideline on Reintegration of Victims of Trafficking in Persons between Thailand and Cambodia. This document adheres to the United Nations international framework and the regional framework which have been recognized and endorsed by both countries. The operating procedure outlined in this document is applicable to a state party whose status is regarded as either country of origin or country of destination. Moreover, stipulation of this operating procedure is made in an equitable and non-discriminatory manner.

1. PREAMBLE

The Royal Government of the Kingdom of Thailand and the Royal Government of the Kingdom of Cambodia (hereinafter referred to as “the Parties”) are committed to strengthen cooperation and solidarity to protect victims of trafficking in persons by

HAVING SOUGHT TO COMPLY with the Memorandum of Understanding on Cooperation to Eliminate Trafficking in Persons and Protect Victims of Trafficking in Persons which was signed by the Parties on 30 October 2014 with respect to Article 6, 8, 14, 15, 16, 17 and 18 hereof pertaining to repatriation and reintegration of victims of trafficking in persons;

TAKING INTO CONSIDERATION the international human rights instrument which lay down obligations the Parties are bound to protect and assist victims of crime in conjunction with the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children; These human rights instrument include; the Convention on the Rights of the Child; the Optional Protocol on the Sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography; the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women; and the ASEAN Convention Against Trafficking in Persons, Especially Women and Children;

ENSURING The efficiency and effectiveness of the cooperation, the Parties shall exercise their best efforts to raise operational standards on repatriation and reintegration to comply with the international and regional cooperation frameworks adhered to by the Parties, including:

Que Int.

1. Recommended Principles and Guidelines on Human Rights and Human Trafficking, 2002 issued by the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights;
2. Guidelines on the Protection of Child Victims of Trafficking, 2006 issued by the United Nations Children's Fund;
3. Bali Process Policy Guide on Protecting Victims of Trafficking, 2015 by Bali Process Regional Support Office;
4. Regional Guidelines and Procedures to Address the Needs of Victims of Trafficking in Persons, 2018 issued by the ASEAN Commission on the Promotion and Protection of the Rights of Women and Children;
5. Gender Sensitive Guideline for Handling Women Victims of Trafficking in Persons, 2014 issued by the ASEAN Commission on the Promotion and Protection of the Rights of Women and Children;
6. Supporting the Reintegration of Trafficked Persons: A Guidebook for the Greater Mekong Sub-region, 2017 issued by the United Nations Action for Cooperation Against Trafficking in Persons (UN-ACT) and the World Vision;
7. The IOM Handbook on Direct Assistance for Victims of Trafficking, 2007 issued by the International Organization for Migration (IOM);

DESIRING to develop a system for case management of safe, efficient and sustainable repatriation and reintegration of victims of trafficking in persons;

RECOGNIZING that every victim has the right to receive services according to their age, gender, background and individual needs. Self-Determination shall be honored, by facilitating opportunities to express opinions and make decisions pertaining to receipt of services;

AGREEING TO COMPLY with the Standard Operating Procedure for Case Management for Repatriation and Reintegration of Victims of Trafficking in Persons as follows:

2. OBJECTIVES

- 2.1 To establish a common guideline for repatriation and reintegration of victims of trafficking in persons with an aim to improve operating standards to conform to international practices.
- 2.2 To define roles and responsibilities of concerned authorities of parties involved in repatriation and reintegration.
- 2.3 To be used as a reference document on repatriation, reintegration and legal assistance for victims of trafficking in persons.

3. SCOPE OF COOPERATION

The Parties shall provide full cooperation to ensure systematic, safe and sustainable repatriation and reintegration under the scope of operations as follows:

- 3.1 Exchange of information about victims of trafficking in persons for the purpose of repatriation and reintegration;
- 3.2 Facilitation of repatriation and reintegration;
- 3.3 Coordination of assistance efforts to provide victims of trafficking in persons with legal remedies;
- 3.4 Monitoring and assessment of repatriation and reintegration outcomes.

Sue Sat.

4. GUIDING PRINCIPLES

The Parties recognize that victims have the right to return to their countries of domicile as soon as possible on the basis of informed consent and to reside in the country of destination temporarily for the pursuit of prosecution of wrongdoers. To serve this purpose, a guideline is developed in compliance with domestic laws regulations, bilateral memorandums of understanding, and international standards based on mutual respect and regard for operational principles as follows:

- 4.1 Adhere to a victim-centered approach which considers the needs and the best interests of victims as paramount consideration. Any decisions or actions taken that affect victims shall be subject to their opinions and consent. Moreover, safety of victims and their families shall be of primary importance.
- 4.2 Recognize rights-based approach, Victims are a right holder, and their rights are cherished and protected on an equitable basis without any discrimination or stigmatization. Moreover, human value and dignity of victims shall be recognized.
- 4.3 Adopt trauma-informed approach in providing services. Furthermore, services that shall respond to diversity of gender and child sensitivity.
- 4.4 Protect privacy and personal identity. Adhere to the principle of confidentiality and respect the right to privacy of victims. Understanding that disclosure of personal information of victims may compromise safety and reputation of themselves and their families, possibly even impacting sustainable reintegration.
- 4.5 Non-refoulement principle: The Parties shall recognize that victims may be at risk of harm and re-trafficking.

5. PRE-REPATRIATION ASSISTANCE

To ensure that the execution of repatriation and reintegration procedure follow the regulations pertaining to safeguarding and guaranteeing the right and safety including the right to reside temporarily in the country while legal proceedings are being pursued, the procedure shall be undertaken as follows:

- 5.1 To safeguard victim's well-being and safety, an individual identified by the competent authority of the country of destination as a victim of trafficking, shall be entitled to assistance, including food, shelter, medical treatment, physical and mental recovery, education, vocational training, and legal assistance, and safe return to his or her country of origin.
- 5.2 Refrain from taking any legal action against a victim for the commission of any crime that is the direct result of having been trafficked.
- 5.3 Inform the victim his rights, legal status and other available services including interpreting service, in the language understandable to such victim, and in all cases, services must be provided on the victim's consent.
- 5.4 Assist the victim to temporarily stay in the country in accordance with the rules or regulations prescribed by the domestic law.
- 5.5 The embassy or consulate of the Parties shall assist in the provision and certification of translation of the identification document and issuance of a Temporary travel Document/Laissez Passer for the victim for return to the country as having been requested.
- 5.6 The agency responsible for providing services in the destination country shall examine the facts, evaluate the situation, find out demand and do risk assessment of the victim and then create profile of each individual victim.

Que Sot

4. GUIDING PRINCIPLES

The Parties recognize that victims have the right to return to their countries of domicile as soon as possible on the basis of informed consent and to reside in the country of destination temporarily for the pursuit of prosecution of wrongdoers. To serve this purpose, a guideline is developed in compliance with domestic laws regulations, bilateral memorandums of understanding, and international standards based on mutual respect and regard for operational principles as follows:

- 4.1 Adhere to a victim-centered approach which considers the needs and the best interests of victims as paramount consideration. Any decisions or actions taken that affect victims shall be subject to their opinions and consent. Moreover, safety of victims and their families shall be of primary importance.
- 4.2 Recognize rights-based approach, Victims are a right holder, and their rights are cherished and protected on an equitable basis without any discrimination or stigmatization. Moreover, human value and dignity of victims shall be recognized.
- 4.3 Adopt trauma-informed approach in providing services. Furthermore, services that shall respond to diversity of gender and child sensitivity.
- 4.4 Protect privacy and personal identity. Adhere to the principle of confidentiality and respect the right to privacy of victims. Understanding that disclosure of personal information of victims may compromise safety and reputation of themselves and their families, possibly even impacting sustainable reintegration.
- 4.5 Non-refoulement principle: The Parties shall recognize that victims may be at risk of harm and re-trafficking.

5. PRE-REPATRIATION ASSISTANCE

To ensure that the execution of repatriation and reintegration procedure follow the regulations pertaining to safeguarding and guaranteeing the right and safety including the right to reside temporarily in the country while legal proceedings are being pursued, the procedure shall be undertaken as follows:

- 5.1 To safeguard victim's well-being and safety, an individual identified by the competent authority of the country of destination as a victim of trafficking, shall be entitled to assistance, including food, shelter, medical treatment, physical and mental recovery, education, vocational training, and legal assistance, and safe return to his or her country of origin.
- 5.2 Refrain from taking any legal action against a victim for the commission of any crime that is the direct result of having been trafficked.
- 5.3 Inform the victim his rights, legal status and other available services including interpreting service, in the language understandable to such victim, and in all cases, services must be provided on the victim's consent.
- 5.4 Assist the victim to temporarily stay in the country in accordance with the rules or regulations prescribed by the domestic law.
- 5.5 The embassy or consulate of the Parties shall assist in the provision and certification of translation of the identification document and issuance of a Temporary travel Document/Laissez Passer for the victim for return to the country as having been requested.
- 5.6 The agency responsible for providing services in the destination country shall examine the facts, evaluate the situation, find out demand and do risk assessment of the victim and then create profile of each individual victim.

Gene Set

Thereafter, the central coordinating agency (refer to Point 9 for the roles and responsibilities of the agency) shall be informed without delay so as to forward information as such to the central coordinating agency of the country of origin to trace of and evaluate the victim's family.

- 5.7 If having been requested, the country of origin shall assist the destination country in investigating the facts relating to the victim or assist in interviewing or finding other relevant facts.
- 5.8 The central coordinating agency of the Parties shall consult each other and jointly determine the format of the victim's history report, form of demand and risk assessment, and determine the form, method, period of time and channel of communication, both through the formal channel for a reference and later examination, and the informal one, to exchange information between them. For this purpose, communication technologies shall be considered for the sake of convenience, speed, and reduced expenses of the Parties.
- 5.9 The central coordinating agency of the country of origin shall use the information received from the country of destination for family tracing search, nationality and domicile verification, and needs assessment of families of victims, especially which may cause victims to be re-victimized. Then, the findings shall be reported to the central coordinating agency of the country of destination which will further analyze and formulate a victim assistance program on a case management basis. Moreover, such findings will form a basis for determining a suitable timing of repatriation of victims to their domiciles.

6. REPATRIATION ASSISTANCE

A criteria on suitable timing of repatriation of victims shall comprised of 1) safe reintegration into their families and communities is possible; 2) continued assistance is made available at their domicile or place of stay; and 3) there is a responsible authority or mechanism responsible for providing victims with reintegration assistance.

Victim repatriation shall be undertaken as follows:

6.1 Preparation for repatriation

- a. Responsible authorities in the destination country shall undertake the following steps:
- 1) Develop an individual care plan which takes the victim's opinions and needs into consideration. Moreover, potential risk of re-victimization or re-trafficking shall be assessed.
  - 2) Inform the victims of the scheduled return and prepare the victim for family reunification.
  - 3) Prepare personal belongings, items and asset of the victim as well as important identity documents for the return trip. A list of personal belongings and asset shall be prepared with victim and declared to an official of the government authority of the receiving country.
  - 4) Prepare medical records for referral to continued medical services (if any).
  - 5) Confirm return date and time, the victim's name, and return route as agreed by both Parties.

True Sent.

- 6) Notify the embassy of the country of origin of the schedule and the name of repatriated person.
  - 7) Inform the Immigration Bureau for facilitation of traveling.
  - 8) Notify administrative officials in the locality and the province as well as the Thai-Cambodian Border Coordination Office and Cambodian-Thai Border Coordination Office in order to jointly facilitate safe return of the victim.
- b. The government authority of the country of origin will make arrangements to prepare the family for the reception of the victim and prepares the implementation of the reintegration assistance plan.

6.2 Actions taken on the return date

- a. The central coordination agency of the country of destination shall notify the central coordination agency of the country of origin of the following:
- 1) Names of accompanying official and other persons on the trip;
  - 2) Phone number of the principal coordinator who accompanies the victim;
  - 3) Number of vehicles used during the trip, license plate numbers, and driver names.
  - 4) Special needs – for example, victim has an illness that requires special care.
- b. The central coordination agency of the country of origin shall prepare a dedicated area. If possible, a government site should be used.

6.3 Victim handover

The central coordination agency of the Parties shall undertake the following actions:

- 1) Organize a meeting for the handover and exchange of relevant information of victim. Officials who attend the meeting should be individuals having direct responsibility, and the number of attendees should be kept to a minimum. No question should be posed to the victim, or no arrangement to put the victim in the meeting should be made. The following documents must be exchanged.
  - Victim handover letter of the country of destination
  - Victim reception letter of the country of origin
  - Case report form and individual care plan
  - List of personal belongings of each victim
  - Medical record/medical history (in case continuous treatment is required) and birth certificate of any accompanying baby on the trip
- 2) Provide the victim with financial assistance and redress/ monetary compensation. When personal belongings and the aforesaid monetary compensation and payments are given to the victim, officials of both central coordination agency affix their signatures on the list of personal belongings and monetary compensation and payment documents before at least two witnesses.

- 6.4 To ensure safety during return trip and respect the right to privacy of the victim, do not disseminate information about the return trip or the victim

Ine Saf.

205

reception formality to mass media or the general public. Moreover, any video of repatriation proceeding recorded by the officials as evidence shall be undertaken as deemed necessary. In this case, the victim must be informed and the victim's consent must be obtained beforehand.

6.5 In case the victim is an adult and does not want any assistance, officials of the government authorities of the Parties shall respect the victim's right and any decision that affects himself or herself. Officials shall explain relevant information to the victim and advise the victim to affix his or her signature on the Voluntary Denial of Assistance form as evidence.

6.6 In case the victim is a child and does not have a guardian, the child victim shall not be sent to the Immigration Bureau or shall not be subject to forced repatriation to the country of origin. The central coordination agency of the Parties shall carry out discussion to determine a safeguard measure and a method for suitable and safe return trip in accordance with the guidelines set forth in the child protection laws of the Parties.

7. REINTEGRATION ASSISTANCE

The Parties realize that assistance to reintegrate victims into society successfully and sustainably has been shown to protect them from being re-victimized or re-trafficked and prevent them from becoming a trafficker. Therefore, to assure that victims of trafficking in persons will receive appropriate redress that will be instrumental for sustainable reintegration, government authorities of the country of origin shall undertake the following actions:

7.1 Inform victims of their rights and explain to them post-reintegration assistance and make arrangements for a temporary shelter while they are not yet able to return to their families or communities.

7.2 Collaborate with each other so that victims of trafficking in persons have alternatives for safe reintegration that honor their opinions. In case of woman and child victim, a mechanism and criteria for consideration shall be used with the best interests of the woman and child in mind.

7.3 Make support services available for victims as part of reintegration assistance, including medical assistance, legal assistance and other forms of assistance as deemed necessary, or according to an individual care plan. These assistance programs may encompass victim empowerment and assistance provided to their families.

8. POST-REINTEGRATION MONITORING AND ASSESSMENT

8.1 A local service unit in the country of origin shall monitor reintegration outcomes and notify the central authority within a suitable period of time to inform assessment of victim reintegration.

8.2 The central coordination center of the Parties shall agree to exchange information on reintegration outcomes of victims of trafficking in persons on a periodical basis. Such information may be communicated via the following platforms:

- 1) Bilateral meeting participated by central coordination agency of the Parties;
- 2) Internet platform;
- 3) Any communication platform agreed by the Parties.

Sue Smt.

9. ROLES, DUTIES AND RESPONSIBILITIES OF CONCERNED AUTHORITIES

9.1 Central coordination agency involving with repatriation

- 9.1.1 Division of Anti-Trafficking in Persons, Ministry of Social Development and Human Security, Thailand
- 9.1.2 Department of Anti-Human Trafficking and Reintegration of Victims, Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation, Cambodia

9.2 Relevant/support authorities

9.2.1 Thailand

- 1) Royal Thai Police
- 2) Office of the Attorney-General
- 3) Thai-Cambodian Border Coordination Office
- 4) Department of Special Investigation, Ministry of Justice
- 5) Ministry of Labour
- 6) Ministry of Foreign Affairs
- 7) Royal Embassy of Cambodia in Thailand
- 8) Sakaeo Social Development and Human Security Office or provinces sharing its borders with Cambodia
- 9) Relevant International organizations and non-governmental organizations

9.2.2 Cambodia

- 1) Immigration Bureau
- 2) Anti-Human Trafficking Police and Border Police
- 3) Office of the Attorney-General
- 4) Cambodian-Thai Border Coordination Office
- 5) Ministry of Justice
- 6) Ministry of Labour and Vocational Training
- 7) Ministry of Foreign Affairs and International Cooperation
- 8) Ministry of Health
- 9) Royal Embassy of Thailand in Cambodia
- 10) Department of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation in Banteay Meanchey or provinces sharing its border with Thailand
- 11) Relevant International organizations and non-governmental organizations

10. APPLICABILITY

- 10.1 Within three months after the endorsement of this Standard Operating Procedure, the Parties shall agree to create technical working group to jointly prescribe assessment formats, criteria and methods within a period of three years after the signing date in order to establish the guideline on repatriation and reintegration in accordance with the intent and the international standards.
- 10.2 Prepare an assessment report on repatriation and reintegration by defining objectives and assessment framework as a basis for consideration of successful collaboration and areas of improvement. The Parties shall make arrangements for sharing of completed national assessment frameworks, and they shall be informed in writing. Moreover, the Parties shall agree on any revision to a later version of the Standard Operating Procedure.

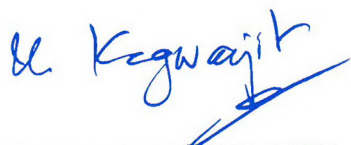
Sune Snt.

- 10.3 To ensure that this document will be a basis for concrete implementation, the Parties may consider developing a joint action plan to procure and allocate sufficient resources from a national budget or coordinating their efforts to request for assistance and cooperation from international organizations and non-governmental organizations. These resources include, but are not limited to, human and financial resources, budget, and technical knowledge.
- 10.4 This Standard Operating Procedure is signed in Bangkok on 22 April 2019, triplicate in Thai, Khmer, and English languages, all the texts being equal value. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail. This Standard Operating Procedure shall take effect on the date of the signatures of the both parties.

11. FINAL PROVISION

Any of the Parties may request to terminate enforcement of this Standard Operating Procedure at any time by notifying the other party in writing through a diplomatic channel. Such termination shall take effect within a period of 90 days after the other party receives a written notice.

FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND   **FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF CAMBODIA**

USANEE KANGWANJIT
Deputy Permanent Secretary
Ministry of Social Development
and Human Security

NHEK VANNARA
Secretary of State
Ministry of Social Affairs,
Veterans and Youth Rehabilitation